

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 15 Decembrie st. v.

De sfintele sărbători apusene am avut una dintre acele mângăieri, de care numai prea rar avem parte.

Diarul „Pester Lloyd“ constată, că familia de popoare ce constituie statul ungar, nu s'arbează ziua născerii Mântuitorului în armonia „atât de trebuincioasă pentru îmbucurătoarea prosperare a întregului“, că mulți dintre cetățenii țării se simt ca nisece fii horopsiți ai patriei lor și că „unirea“ tuturor s'ar pute realiza mai curând, „dacă dorințele de a omogenisa n'ar trece preste marginile puse de ceea-ce este neapărat din punctul de vedere al statului.“

E făcut un foarte însemnat pas spre deplina recunoaștere a adevărului, dacă cel mai oficios dintre toate oficioasele recunoaște, că lipsesce buna înțelegere dintre deosebitele elemente ale țării, că există nemulțumiri în Ungaria, și că aceste nemulțumiri au fost provocate și prin excesul de zel în ceea-ce privește omogenisarea unor elemente atât de doosebite, cum sînt cele din Ungaria.

Și astă-dată însă „Pester Lloyd“ își lasă o porțiță de retragere, afirmând, că punctul de plecare al nemulțumirii naționalităților sînt agitațiunile și inspirațiunile pornite din afară, „dela rudele binevoitoare.“

Drept dovadă oficiosul constată, că compatrioții noștri s'arbi, acum, după-ce s'au stabilit bunele relațiuni cu Serbia, au încetat și ei a mai combate guvernul.

S'o admitem aceasta. Nu ne simțim nici în drept, nici competenți a ne pronunța asupra atitudinii S'arbilor. Ei vor fi sciind mai bine, care sînt motivele ce îi determină să nu-și accentueze nemulțumirea. Dacă „Pester Lloyd“ ține, că ei sînt inspirați din Belgrad și că guvernul nu are decât să se pună bine cu guvernul Serbiei, pentru-ca să-și asigureze simpatiile concetățenilor noștri s'arbi, — noi nu mai facem nici o obiecțiune. Nu noi o afirmăm aceasta despre S'arbi.

Avem însă, din întemplantare, și noi „rude binevoitoare“, și stăruim să nu se afirme despre noi ceea-ce noi nu afirmăm despre S'arbi. S'a insinuat foarte adese-ori, ba s'a afirmat fără de rezervă, că și noi sîntem inspirați din Bucuresci. Astăzi nu se mai poate ține aceasta nici chiar ca insinuare indirectă, abună-oară ca în „Pester Lloyd“. Nu se poate, fiindcă bunele relațiuni cu România s'au stabilit fără ca noi să fi încetat a accentua nemulțumirea noastră, și nu se poate mai ales fiindcă ministrul de externe al monarhiei a recunoscut el însuși, că, dacă există în România vre-un curent îndreptat contra monarhiei noastre, acesta pornesce dela elemetele emigrate de aici și este combătut de guvenul român și de partidele din România.

Dar' este un reson de stat, pentru care nici nu este permis să se țică aceasta.

„Was du mir geben kannst, kannst du mir auch nehmen“ este un principiu comun, trivial aproape, și dacă este ade-

vărat, că concetățenii noștri s'arbi au încetat cu opozițiunea fiindcă guvernul nostru trăesce în bune relațiuni cu cel s'arbesc, atunci noi, ca cetățeni ai țării noastre, avem dreptul și datorita de a constata, că rău chivernisește guvernul nostru țeara și a-l întreba: Și ce va fi, când guvernul Serbiei nu va mai crede oportun a ne asigura simpatiile concetățenilor noștri s'arbi? Căci, dacă poate, când vrea să ni le dea, poate să ni le și iee, când va voi. Admițînd aceasta, „Pester Lloyd“ admite, că ministrul s'arbesc dispune de o parte din concetățenii noștri, poate să determine atitudinea acestei părți și că dl Coloman Tisza trebuie să recurgă la el, pentru-ca să-și poată menține autoritatea în o parte a țării.

E treaba concetățenilor noștri s'arbi să arête, dacă este ori nu întemeiată această gravă bănuială aruncată asupra lor: noi ne mărginim a o respinge în ceea-ce ne privește pe noi înșine.

Nemulțumirea noastră este o urmare firească a stărilor de lucruri, pe care le-a creat actualul guvern, și fie bune ori rele relațiunile dintre guvernul nostru și cel român, câtă vreme se vor menține aceste stări de lucruri, se va accentua și nemulțumirea noastră din zi în zi mai mult.

Că oamenii politici din România vor fi dorind să aibă trecere și la noi, aceasta ne pare un lucru de sine înțeles. Care om politic n'ar dori oare să poată determina atitudinea chiar și a unei părți dintr'un stat vecin? Nu li se poate înse face cercurilor politice din România imputarea, că au manifestat această dorință altfel decât în favorul guvernului nostru.

Diarele din România toate, dela „Românul“ până la „Telegraful“, au desaprobat foarte adese-ori, chiar în termini poate prea aspri, politica de abstenență, pe care am adoptat-o și au stăruit să încercăm o apropiere cătră guvern. Atunci apoi, când un mic grup eșit din mijlocul nostru a și făcut o încercare de apropiere, unul dintre cei mai autorizați oameni ai actualului guvern român, dl I. Campineanu, a spus, că e foarte mulțumit de a pute constata, că s'a ivit între noi un curent, după părerea d-sale, mai serios.

Și nici că se poate altfel.

Interesele actuale ale României cer menținerea bunelor relațiuni cu monarhia noastră, ear' nemulțumirea noastră produce o notă discordantă adese-ori foarte supărătoare în mijlocul armoniei odată stabilite.

O mulțime de oameni tineri, nu unul, nu doi, nu țeci, nici sute, ci mii au fost siliți să plece din mijlocul nostru și să-și caute adăpost în România. Cei mai mulți din acestia sînt mulțumiți, că li s'a deschis terenul de activitate, pe care în țeara lor nu l-au putut găsi, și s'au și identificat pe deplin cu noua lor patrie. Foarte mulți însă au dus cu dînșii totodată și sēmēnța nemulțumirii noastre, pe care vor să o sădească în noua lor patrie. Acestia lucrează pe toate căile, ca să producă în România un curent îndreptat contra pa-

triei noastre, ceea-ce e cu atât mai ușor, cu cât națiunea maghiară, căreia atât de mult îi place să se identifice cu Ungaria, n'a sciut ori n'a voit să-și câștige titluri la simpatiile Românilor.

Cât de supărătoare e această agitațiune pentru cercurile politice din România, aceasta s'a vădit când cu s'arbarea centenarului răscoală dela 1784. Noi am combătut-o și o combatem, nu însă pentru-că este supărătoare pentru cercurile politice din România, ci pentru-că nu admitem, că din România poate să se determine atitudinea noastră politică și de aceea n'am putut primi ca interesele noastre să determine atitudinea României.

Conflictul de interese, care există între noi și Maghiari, e de o natură curat internă: noi scim mai bine ce ne doare, unde ne doare, cum ne doare, noi înșine ne vom pune la cale. Și dacă sîntem prea slabi, ca să scoatem noi singuri la capăt asigurarea intereselor noastre, patria noastră e mare, și nu avem decât să căutăm bine, pentru-ca dela Passau până la Orșova și dela Hotin până la Bocca di Cattaro să ne găsim destui aliați, mai ales că Maghiarii ei înșiși propagă cu atâta zel în deosebitele elemente ale patriei dispozițiunea de a se alia între ele contra lor.

N'au Maghiarii nevoie să-și mai caute dușmani și preste hotare: și-au făcut ei destui aici acasă.

Sînt fără îndoială și la noi cercuri politice, care, cel puțin acum, ar dori, ca atitudinea noastră să fie determinată de înaltele sfere din Bucuresci. Aceste cercuri însă nu-și au centrul la Sibiu, ci la Budapesta. Din Budapesta li se șoptesce din când în când Românilor, că acum, după-ce guvernul României a stabilit bunele relațiuni cu al nostru, trebuie să ne apropiăm și noi de cercurile guvernamentale, — cum s'au apropiat S'arbi — abună-oară.

Apoi nu vrem așa noi, care nu sîntem S'arbi, ci Români.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Decembrie st. v.

E aproape trivial a mai constata sărăcia neamului nostru din acest stat, dacă nu vre un privilegiu deosebit ne constrînge de a o face. În zilele aceste Prea Sf. Sa dl episcop Pavel al Orășii-Mari a făcut o fundație de 6000 fl. v. a. trimiși d-lui ministru Trefort, pentru-ca din interesele acestei sume să se confere un stipendiu vre unui elev dela scoala de pictură din Budapesta. Ce însemnează aceasta? Însemnează că și din puținul ce-l mai avem și ce ne mai rămâne nouă în urma impositelor și tuturor contribuțiilor, să dăm altora, și încă acelora, cari ziua noaptea se cugetă înainte de toate, cum să ne scurteze firul vieții noastre române. Adevărat că dl Trefort pe lângă toate opințiile șale de a maghiarisa ori și unde ajunge cu activitatea sa febrilă, ocupându-se și cu economia națională, e silit să recunoască el însuși, că cu răspândirea

limbii maghiare bunăstarea și chiar viitorul statului ungar încă nu sînt garantate. Eacă cum se exprimă asupra industriei din patrie ministrul în răspunsul său cătră P. Sf. Sa episcopul Orășii-Mari:

„Psihologicece e foarte interesantă aparițiunea cât de puțin serios luăm noi crisa economică și ce mijloace naive vom să folosim pentru sanarea aceleia. Totuși există numai un mijloc pentru a o ajunge pe cea din urmă și acesta e a crea o industrie care să asigure și în lăuntru consumenți pentru produsele noastre brute, pentru-că numai prin dezvoltarea industriei se poate spori numărul acelorora, cari nu numai simt lipsele vieții, ci și și poate mulțumi fructele lucrului lor, pot mânca pâine de grâu, pot be bere și vin.

„Aceste nu sînt ilusii. Americanii sînt oameni mai practici decât onorații noștri birăi de tablă (táblabírók) și au priceput a forma industria prin întrebunțarea tuturor mijloacelor chiar și între împregiurări, care au fost pentru dezvoltarea industriei mai puțin favoritoare decât ale noastre.

„Rușii, despre cari totuși nu se poate susține, că ar fi idealisti, și-au creat o industrie între nisece împregiurări și mai nefavoritare decât ale Americanilor.

„Eu nu sînt prietin al profetiilor, dar' totuși nu pot să nu-mi exprim temerea, că preste puțină ani ne va fi foarte neplăcut dacă nu vom posedea industrie și dacă nu vom sci abdice de datinile și prejudițiile rele față de produsele noastre din patrie, deoarece ce nu vom ave nimic prin ce să echivalăm conturile mesarilor și decoratoriilor Vienezi, ale croitorilor englezi și ale negustorilor de obiecte de modă francezi.“

Pretinsa vizită a lui Bismarck la Paris preocupă tot Parisul. Deși ambasada germană declară, că nu e informată în privința aceasta și ministerul de interne taxează scirea de falsă, multe foi de aci se servesc de ocazie spre a ataca pe Ferry și expun venirea lui Bismarck ca o înjosire pentru Francia. „Justice“, organul lui Clemenceau țice: „Speram că Bismarck ne-a onorat cu visita sa la 1871 pentru ultima dată. Zilele în urma armistițiului și în timpul întrării triumfale au fost pentru Parisul sdrobotit cea din urmă încercare crudă și se credea, că aceasta va fi ultima umilire.“ Alte foi radicale scriu tot asemenea sau mai violent. Foile moderate republicane nu vorbesc mult în cauză. „Liberté“ țice că scirea e o încercare de a sonda dispozițiunea. „Dacă e așa — scrie cea foaie — caută să scie acum cei care au dat drumul balonului de încercare, ce efect a produs. A provocat o surprisă generală și mai mult scepticism. Dar' preste tot dispozițiunea e puțin favorabilă realizării.“ „Liberté“ adaugă: „Nu trebuie să se uite regretabilul incident când cu petrecerea aci a regelui Spaniei. Ce s'ar întempla însă, dacă Bismarck s'ar ivi deodată într'o poporație așa de lesne iritabilă? Ce măsuri ar trebui luate? și cu toate acestea cine își poate închipui, că se va pute opri izbucnirea pasiunilor înflăcărare? Bismarck cunoasce pe Francezi, încât nu va turna ulei în focul cel nestîns încă. Caracterul conciliant al lui Bismarck în privința politicii coloniale este cunoscut, de aceea nu e de crezut, că ar vrè să provoace un incendiu teribil și insultarea unei poporațiuni, care ar vedè într'însul numai pe învingătorul dela Sedan.“

„Le Soir“ anunță: Bismarck va veni la Paris. Nu va fi nici s'arbare la ambasada, nici recepțiune diplomatică, dar' va ave loc o întrevedere între cancelar și Ferry. Aceasta se scie, atât la ambasada germană cât și la ministerul de externe. Guvernul francez se simte foarte măgulit,

dar' se teme de impresiunea ce va face asupra poporațiunii de visita cancelarului.

Cu toate desmințirile diarelor oficioase, guvernul crede cu puțință ca Bismarck, în călătoria sa la Nizza, să se abată prin Paris. Nu e însă nimic hotărât până acum. „Liberté“, unul din organele cele mai moderate, ține că venirea lui Bismarck la Paris e o greșală primejdioasă, deoarece ce va jigni spiritul public.

Earăși s'a făcut o schimbare în **ceștiunea egipteană**, dar' de o însemnată puțin apreciază.

Pe de o parte, Turcia a trimis puterilor o notă, în care protestează în contra hotărârii Angliei de a nu deșerta Egiptul.

Pe de alta, curentul favorabil vino-vaților politici din ultima revoluțiune, ce se produce acum în Cairo și care pare că pornesc dela Anglia; ar fi vorba chiar de amnestierea lui Arabi.

Neînsemnată sciriă dintâiu e destul compensată de însemnată a celei de a doua. Ce urmăresce Anglia cu această măsură? Voescă ea să spere pe dușmanii politicii sale în Egipt?

Eată ce ar fi greu de spus; se poate însă admite cu oare-care șansă de adevăr, că curentul ce produce acum Anglia e destinat să serve de contra-pond stăruinții puse de Germania și Rusia pentru a intra în comisiunea datoriei publice.

Însemnată a acestei cereri e mai presus de ori-ce îndoială; împlinirea ei ar valora realizarea de fapt a controlului european, căruia nu 'i-ar mai lipsi decât lărgirea drepturilor și atribuțiilor.

Că un asemenea control nu poate conveni Angliei, nici o îndoială; dar' nici nu poate fi îndoială că ea îl va primi până în sfârșit, sau principele Bismarck nu mai e principele Bismarck.

Revista diarelor.

În nrul 296 din „Ellenzék“ s'a putut citi un articol despre un cas, care e curios mai mult pentru posibilitatea aparițiunii sale decât pentru aceea cum s'a rezolvat.

Casul este următorul: Un solgăbiru din comitatul Turda-Arieș în timpul alegerilor din urmă sub un pretext oare-care a arestat cu gendarmeria vreo câțiva alegători. Pretextul a fost din cele căutate cu luminarea, scopul însă a fost terorizarea alegătorilor din opozițiune. Arestații au fost excortați la Turda, unde au fost deținuți, până când, fără de a fi ascultați, li s'a dat drumul.

Arestații și deținuții, ca parte vătămă, 'și-au căutat satisfacțiune pe calea judecării. Dar' tribunalul reg. ung. din Turda, luând în considerare deslușirile vice-comitelui, că „solgăbiru a proces în sfera activității sale“ a denegat satisfacțiunea. Nemulțumiți jeluitorii au apelat la tabla reg. ung. din M. Oșorheiu. Aci

li s'au răspuns că n'au drept să apeleze. Lucrul a ajuns așadar la curie.

Secțiunea penală a curiei în 16 Decemvrie a. c. a decis a se rezolva ceștiunea, pe care a aflat-o foarte importantă, în plen.

A doua zi, în 17 Decemvrie, fiind presid. Bela Perczel bolnav, presiulul 'l-a ocupat Csemeghy. Acesta într'un discurs extraordinar de plângă poziția părților transilvane în ceea-ce privește dreptul individual, atribuind răul procedurii celei deosebite, sub care se află Transilvania și după uniune. Ref. Manoilovics recunoaște cele țise de Csemeghy de adevărate și propune casarea sentențelor forurilor interioare și ordinarea cercetării criminale. Plenul în unanimitate ridică propunerea la valoare de conclus.

Din cele de până aci „Ellenzék“ deduce:

1. Că în părțile transilvane, preste tot nu este garantată libertatea individuală, nu este garantată înaintea tribunalelor, căror făcând abstracțiune dela spiritul austriac a lui Carol Apor, mâinile le sânt legate cu §§-ii din timpul absolutismului; nu este garantată înaintea jurisdicțiunilor administrative, cu atât mai puțin, cu cât aceste în partea cea mai mare, ca corteșe ordinare de stradă și de cărciumi sânt în soldul scopurilor particulare și, ca atare, participă în plină voie la restrângerea și secuestrarea libertății individuale.

2. Că în Ungaria tot mai există un for, pe care epoca depravatoare de năravuri a lui Tisza Kálmán încă nu 'l-a putut corumpe....

Aceasta o mai dovedește și casul din Treiscaune, unde corteșii guvernului au lăsat din liste alegătorii cu ridicata. Comisiunea centrală electorală a îndrumat apoi pe cei lăsați afară pe nedreptate din liste să-și dovedească cu acte dreptul electoral. În contra acestei hotărâri nedreptății s'au plâns la curie. Aceasta prin sentență a enunțiat, că nu alegătorii lăsați din liste au să-și dovedească dreptul electoral, ci comisiunea însărcinată cu conscripțiunea are să justifice, cu documente, când șterge sau lasă pe cineva din listele electorale.

„Ellenzék“ mai deduce din sentența adusă de curie și împregiurarea, că pentru vătămările din partea administrațiunii politice și chiar și din partea parlamentului, fie-care privat poate afla remediu la curie.

Să mai deducem și noi din cele de până aci ceva? Am pute multe deduce dacă un țiar maghiar, nu național, se bucură că cei nedreptățiți află un for în Ungaria, unde să li se facă dreptate.

Din Camera României.

Discursul rostit de M. Cogălniceanu.

(Fine).

D. Carp ținea că nu este comună rurală, pentru-că nu are încă capital, nu are inteligență, nu are oameni experimentați. Apoi cum putea să fie altminterea? Ea întrebați-vă cum a eșit din mâna proprietarilor comuna rurală? Cu scoală, cu învățătură, cu deprinderi? Nu; a eșit cum se țice, lipită pământului. (Aplause).²³

Goală a eșit. Comuna trebuie să aibă scoale, pentru-ca să fie cum este comuna în Germania

sau în Franția. Apoi pentru-că nu este așa, pentru-că nu putem s'o facem cum este idealul nostru, trebuie oare s'o desființăm?

Și ce voescă d-sa să punem în loc? Cantonele. Ce este cantonul? Cantonul este o aglomerațiune de 4—5 comune, în capul cărora este un cap de canton. Ce are să fie capul acestor cantoane? Un slujbaş; așa este? Dar' oare aceste două mii sau chiar o mie de capi de cantoane unde-i găsești? Și apoi comuna aceasta, pe care onor. d. Carp voescă s'o desființeze, își are și ea începutul ei, își are rațiunea sa de a fi și dovadă este că conservatorii, că ultra-conservatorul d. Ștefan Grecean se fălește și astăzi că a impus și d-lui Lascar Catargi crearea de voci virile, adevăcă dreptul marelui proprietar de a face parte de drept în consiliul comunal.

Apoi, cum voiți d-voastră să împărțescă eu teoriile d-voastre când veniți să cereți să desființăm consiliul județian, să desființăm comitetul permanent, să desființăm comuna, și apoi vom vedă ce are să rămână în urmă, vom vedă ce are să facă Camera? Va să țică nu mai voiți autoritate județiană, nu mai voiți autoritate comunală, voiți prin urmare ce? Statul? Adevăcă o mare centralizare mai oribilă decât este astăzi. Apoi, credeți d-voastre că la aceasta ținde societatea acestei țeri, numai societatea liberală, dar' societatea conservatoare chiar? Destul de strivitoare, și prea mult încă ne este astăzi, și pentru noi și pentru d-ta, onor. domn Carp, a tot puternicia Statului față cu individul; și dacă este cineva conservator în adevăratul sens al cuvântului, și dacă este altcineva în toată puterea cuvântului liberal, toți, și unii și alții, nu trebuie să țintească în altă parte decât să scape pe individ de atotputernicia statului, care nu-l lasă să se misce. (Aplause).

Eu, d-lor, găsec în această stare de lucruri un rău mare, și caut să înlătur cu desevirire guvernul din aceste mișcări ale națiunii, și de aceea sânt dator să declar că nu primesc aceste teorii; căci nu pot să dau statului și mai mult încă decât ce are astăzi.

D-lor, noi avem prefeții de județ și d-voastre sciiți în ce stare sânt prefecturile și supt-prefecturile, desi ei sânt instituiți de atât timp. Apoi unde veți găsi d-voastre o mie de șefi de cantoane ca să-i puneți în capul cantoanelor? Eu sânt proprietar călare pe Prut și cunosc această organizațiune a șefilor de cantoane din Basarabia. Acolo, acești șefi se numesc Galavai. Să ferească Dumnezeu pe fiecare din țeara noastră de acești galavai! (Aplause, ilaritate).

Cu ce aveți să-ți plățiți? Dar' să las de o parte pe galavai. Avem și noi notari și perceptori în Dobrogea, și onor d. Em. Costinescu, căruia îi exprim recunoștința mea, cu toate micile erori ce le-a făcut, a chemat luarea aminte a guvernului asupra Dobrogei. Apoi, sciiți d-voastre că nu legea organică a Dobrogei este de vină, căci legea este bună, și chiar guvernul austriac a luat-o ca s'o aplice cu mici modificări la Bosnia și Herțegovina. Întrebatu-v'ăți d-voastre ce face ca să fugă, nu numai Turcii, dar' și pe Bulgarii și Nemții din Dobrogea? Și încă acestia au trimis până pe la Cypri și în alte părți și au cerut dela d. Tricupis, ministru grecesc, să-și primească acolo și să le dea pământ. Sciiți ce-i face să fugă?

Perceptorii și notarii fac pe toată lumea să fugă; perceptorul care merge de smulge de pe femeia Turcului nu numai binișul, anterior, dar' chiar vëlul ce ea poartă pe față, și nu ca să se plătească dările Statului, dar' pentru cei 9 la sută.

Eacă, d-lor, din ce elemente avem să recrutăm pe acei capi de cantoane, căci nu avem

să-și găsim din alte părți. Prin urmare, onor. d. Carp trebuie să vadă că cu asemenea teorii nu face posibilitatea înțelegerei partidului liberal cu partidul conservator, fie el bătrân sau tânăr. În alegeri, să-și permită onor. d. Carp să-și spun, că amici de ai d-sale au fost candidați ai partidului liberal-național, și în lași au eșit deputați sub firma acestui partid.

D. Maiorescu a eșit în colegiul în care în totdeauna m'am ales eu, în colegiul unde de 20 ani și mai bine mă aleg eu, în județul născerii mele, în județul, unde de 200 de ani se cunoaște familia mea, acolo a eșit d-sa, fără ca măcar să fi vătăm județul Fălciu. Poate că d-sa n'a fost candidatul partidului liberal-național, dar' alegătorii d-sale au fost alegătorii partidului liberal-național-gubernamental. (Ilaritate).

D-lor, cum ați voi să nu fiu îngrijit când aș vedă că d. Chițu, întâiul primar fundator al comunei moderne Craiova, lucrează alături cu d. Carp, care voiesc să desființeze comitetele permanente, consiliile județene și să întemeieze în această țeară un regim personal și pe urmă să vadă ce este de făcut?

Acum, d-lor, după-ce am spus umila mea opiniune în privința Iroșilor politici, cari au venit ieri și 'și-a făcut fiecare profesiunea sa de credință, sânt silit să vin să spun opiniunile mele în privința răspunsului la discursul Tronului, care este la ordinea zilei.

Mesagiul voiescă mai întâiu să constate că liniștea s'a păzit, mulțumită prudenței națiunii și a spiritului seu de legalitate, și să dea pe de altă parte guvernului un brevet, cum-că a fost foarte corect. Apoi, d-lor, unde nu este ceartă, nu poate să fie altceva decât liniște.

Pe urmă țice Mesagiul:

„Sânt fericit a vă pute asigura că raporturile noastre cu toate puterile, și mai ales cu acele vecine, sânt din cele mai bune și mai cordiale. În mijlocul unei ere de pace, ele nu pot decât să contribuie la dezvoltarea și întărirea noastră, și țeara își va îndrepta toată atențiunea și toate silințele sale în crearea de nouă mijloace de prosperitate morală și materială.“

În partea a doua a acestui pasagi se spune un mare adevăr, cumcă pacea între cei mari, obicnuit este și o liniște pentru cei mici, dar' câte odată se întemăcă tocmai în mijlocul păcii celor mari, cei mici sânt sacrificiați, și vă aduc aminte că atunci când se încheiea sânta alianță dela 1815—1823, prin congresul dela Leibach, Italia s'a vătăm sgrumată pentru jumătate secol. Sânt incredințat de asigurările ce ni se dau, că trăim în cele mai bune relațiuni cu puterile străine și mai cu seamă cu cele vecine. Dar' aceste asigurări, această menținere a păcii și a bunelor relațiuni trebuie să se întindă până acolo, încât noi să nu avem dreptul de a scii ce se face cu interesele noastre cele din întru, cari au relațiuni cu puterile străine. Sântem datori să întrebăm dacă relațiunile noastre bune, atunci, când ne vedem loviți și striviți în cutare și cutare ceștiune. Sântem noi mulțumiți în privința relațiunilor din afară și nu trebuie să avem alt nimic, decât cuvântul că relațiunile sânt bune? Oare reprezentațiunea națională trebuie să-și mărginească competența în acel cerc care, este dat dieltelor provinciale din Austria, care nu se ocupă decât de drumuri și de scoale?

Apoi, d-lor, sub domnia vasală, acest parlament primia în tot anul relațiuni, carte verde, carte roșie, în care se arăta corespondența ce a urmat în privința diferitelor interese ale țerii. De o bucată de vreme, de când tocmai am căpătat independența, parlamentul, înceut cu înceutul, a fost despoiat de dreptul de a deschide, de a ceti aceea carte verde. Și astăzi spre marea mea mi-

Foița „Tribunei“.

Colăcărul.

Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de **Benedict Viciu**.

(Urmare 1.)

Nunta.

În ziua cununiei chemații se adună la casa mirelui, și împodobind 2 care cu câte 4 sau 6 boi, — vaci nu se prind atunci la car, — cu năfrâmi și petele, cu crengi verzi și cu flori legate la coarnele boilor, la care le pun clopoțele la grumazi. „Nunul mare“ (nănașul) cu nuna și cei mai bătrâni împreună cu socrul mare, șed în carul acela, în care vreau să aducă mireasa, ear' ceilalți nuntași șed în carul cel pentru vestmintele miresei. Ceterașii încă șed în cel dintâiu, care pleacă înainte, apoi urmează celalalt. Colăcarul, stegarul și mirele merg călări împreună cu alți doispre-țece călăreți, toți feciori juni, cu năfrâmi pe spate și pe umeri în jos. Dintre acestia șese inși merg înaintea mirelui tot doi câte doi, și alți șese îndărătul lui, asemenea doi câte doi, mirele merge în mijloc între aceste șese părechi, având de-a dreapta pe stegar cu steagul, ear' de-a stânga pe colăcarul, și așa merg pe drum până când ajung la calea jumătate. Aici călăreții se adună toți prelungă care,

făcând un cerc împregiur, atunci nunul mare scoate beutură și colac și dă de gustă feciorii și toți nuntașii, apoi se pun ear' în șir și merg până aproape la poarta miresii tot în acel rînd. Dar' colăcarul cu un călăreț lîngă sine aleargă înainte, ca să dea de scire, că vin, și ajungând la poartă, nu pot să între, fiindcă poarta-i legată cu funii sau cu lanțuri înfășurate cu paie. „Starostea“ gazdei cu multă lume de oameni bătrâni și tineri stau dinlăuntru de poartă și-i arată la colăcar drumul mai încolo; colăcarul însă după-ce salută pre cei dela poartă, începe așa:

Colăcăriia.

Starea 1-a.

Ce salt, ce veselie,
Ce lucru poate să fie,
Ce stați aici adunați
Domnia-voastră iubiți frați?
Că noi foarte ne mirăm
Și nu vă prea lăudăm,
Gândind, că de frică mare
V'ăți închis așa de tare.
Vedându-vă fața 'ntristată
Și cu galben mestecat,
Firea vi-e cam spăimîntată,
Și starea vi-e tremurată.
Trei luni sânt de când venim
Ne uităm și nu durmim,
Dar' lucruri așa tocmite,
Încă nu ne sânt ivite.

Poarta legată cu paie,
Gloata 'n cap stă să ne saie,
Unii cu măciuci ferecate
Alții cu gurile căscate
Și de garduri răzimate.
Dar' de cei cu măciuci ferecate
Nu ne temem că ne-or bate;
Ci ne temem de cei cu gurile căscate
Că ne-or mânca iepele toate.
Mai cuvântați și d-voastră, ce sciiți,
Și cu vorba nu ne zăbăviți.

*

Aici starostea răspunde și le arată drumul să meargă mai departe, țicînd, că țeu aici nu-i nici unul cu gura căscată, și altele.

Starea 2-a.

Colăcarul:

Cinstite vornice de casă
Spuseși multe; nu ne pasă.
Dumnezeu să te trăească,
Traiul tot să-ți-l sporească,
Gura cât țura să-ți-o lărgească.
Noi de când ne-am ridicat
Cu-al nostru Craiu lăudat,
Multă lume am umblat
Și umblând atâta lume
Am vătăm câte-o minune,
Care toate vi-le-oiu spune,
Și credeți, că nu sânt glume.

Dară lucru minunat
Ca să fie-așa ciudat,
Încă nu ni s'a 'ntemplat:
Porțile tare legate
Și cu paie 'nfășurate!
Poate doară vă păziți
Și de cineva gândiți,
Sau de Turci ați auzit,
Că pe-aici au tăbărit,
Dar' bine să vă păziți,
Că și noi am înțeles
De un Craiu Macedonesc,
Care-acum s'a ridicat
Și-i lotru preta minunat.
Vine cu nisea oști grele
Cât se sparie toți de ele.
Tunuri groaznici sloboDESC,
De și munții se clătesc.
Dar' vă prindeți cu noi frați,
Porțile să deslegați
Și ne dați tot, ce vom cere,
Că noi sântem cu putere,
Și vom păzi cu țarie,
Pe-aici nimeni să nu vie.
Faceți-vă voia bună:
Și credeți, că nu-i minciună.

Starostea din lăuntru țice:

Te-am ascultat vrînd nevrînd;
Să mai apuc și eu la rînd,

rare, am auzit pe dl prim-ministru refuzându-se ne deee corespondența asupra unei cestiuni de toate Țilele, cestiune economică. S'a refuzat a ne arăta ce dl ministru de externe a făcut pentru-ca convențiunea comercială să fie și pentru noi ceea ce este pentru Austria, de a ne duce vitele noastre acolo. Oare aceasta este o corespondență diplomatică? Este o cestiune ca cestiunea Dunării? Este o cestiune comercială de toate Țilele: precum Austria ne întreabă dacă postavul cutare este postav sau aba, dacă pielea cutare este teletin sau iuft, tot asemenea putem să întrebăm și noi pe guvern, ce corespondență a avut asupra acestor afaceri comerciale?

Mai este, d-lor, o altă cestiune. Noi am făcut sacrificii pentru a căpăta acea parte din țeara numită Dobrogea și care este declarată prin constituțiune, că face parte integrantă din România. Ei bine, toate Țerile 'și-au fixat granițele lor; Grecia are granițele limitate, Serbia asemenea, Muntenegru, Bulgaria etc., numai noi stăm astăzi cu fruntariile nehotărâte dela Ilanlic și până la Arab-Tabia. Fruntariile noastre atâră de energia patrulelor, cari patrule vor fi mai energice, acelea vor ave în partea lor mai mult teren; dacă patrulele bulgare vor fi mai tari, vor da înderēt pe Români și vice-versa, așa încât se poate întâmpla ca la o nouă delimitare să ne trezim cu sate întregi, cu scoale, cu casarme făcute de noi, că sânt în posesiunea Bulgarilor.

După atâți ani decând Dobrogea este sub administrațiunea noastră, la Silistra-nouă este un scandal așa, încât proprietarii nu au nici o siguranță și sânt deposedați de Bulgari.

Vin la altă cestiune:

„Pe calea urmărită de mai multe generațiuni am ajuns astăzi la o linie de demarcațiune, care va face epocă în viața noastră ca stat și ca popor. Lucrarea pentru construirea statului român este îndeplinită. O altă misiune, de nu mai măreață, de sigur mult mai grea și mai laborioasă, ni se impune de acum înainte. Trebuie să stabilim societatea noastră în condițiunile de viață modernă a celorlalte societăți, spre a răspunde legitimelor aspirațiuni ale întregului popor și spre a pregăti și a asigura României un viitor plin de prosperitate.“

Eacă, d-lor, că în anul mântuirii 1884, la 15 Noemvrie, guvernul vine să spună cumcă lucrările pentru constituirea statului român sânt sfârșite. Ei bine, eu sciam că lucrările pentru constituirea statului român sânt sfârșite încă dela proclamarea independenței, căci regalitatea n'au fost decât rezultatul proclamării independenței; eu sciu, că după tractatul dela Berlin, după-ce s'a terminat cu cestiunea Basarabiei și după-ce s'a făcut modificarea articolului 7 din constituțiune, am fost liberați de ori-ce îngrijire din afară; cestiunea Dunării nu ne-a împedecat să ne organizăm.

Dl Cogălniceanu arată, că același limbajiu s'a ținut la 1871, 1880, 1881 și 1882. Proiectele anunțate sânt încă în cartoanele ministrilor.

Trecând la reforma magistraturii d. Cogălniceanu felicită pe d. prim-ministru, care a spus, că va trece multă apă pe Dimhovița înainte ca dorința d-lui Rosetti să se realizeze în privința eligibilității magistraturii și îi pare bine că d. Tache Ionescu, care altădată a scris cu mult foc în privința electivității, voiesce acum ca dela popor să deee acest drept ministrului. Oratorul crede, că prin inamovibilitate se poate asigura independența magistraturii. În partea II a discursului seu vorbesce despre administrațiune, despre instrucțiunea publică, despre îm-

Că multe spuni și înșiri.
Tu Țici, că de noi te miri;
Dar' voi sânteți tocăli
De spăiat paseri în vii.
Dar' mă rog taci acuma
Să-ți mai spun și eu una.
Taci rogu-te, fii domol,
Să nu te culci pe pomnol,
Si nu vorbi tot minuni,
Doar' n'ai mâncat bureți nebuni;
Sau fugiți de priculici,
De aceea v'ăți oprit aici;
Ori umblați după boștine,
Că aici nu are nime. —

Colăcarul răspunde așa:

Domnia-Ta-mi ești cunoscut,
De când 'mi-te-am fost vădūt,
Scii aȚi-vară în oraș,
Ședeai la un contoraș,
La measă — după cuptor —
Rodeai un mestecător,
Și ear' pre nescari rozoare,
Resfățându-te la soare,
Domnia-Ta ești dela Buda-veche
Unde măța guge de streche. —
(Va urma.)

nătățirile ce crede necesare de adus în cler, armată și despre situațiunea Dobrogei. Oratorul termină cu cestiunea economică și atribuie reaua stare, în care se află România, convențiuni comerciale cu Austro-Ungaria.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

De sub Detunata, în Decemvrie 1884.

Un popor ce stă în loc și nu nisuesce pe terenele și în toate direcțiunile a se desvolta, și care ține la maxima, că cum au trăit părinții, moșii și strămoșii sei și el va pute trăi, un astfel de popor, după împregiurările de aȚi, nu numai că nu progresează, dar' este foarte evidentă decadența lui în toate direcțiunile. Trăim în nisce timpuri critice, mai cu seamă noi Români, vedem că din toate părțile și pe toate căile sântem amenințați cu totala stărpire; tesaurul cel mai prețios „limba și posibilitatea de a ne cultiva într'înșă“ este pusă în primejdie, pentru conservarea căreia străbunii nostri au luptat seculi întregi până la cea din urmă picătură de sânge, conservându-ni-o din generațiune în generațiune. Astăzi mulțumită lui D-Țeu și prea bunului nostru împărat și rege, acest scump tesaur nu mai avem nevoie a-l apăra cu sângele, fiind prin prea grațioasa sancțiune împărețească recunoscută limba și naționalitatea noastră între celelalte naționalități conlocuitoare, ca una dintre cele mai scumpe datorițe avem astăzi, ca nici un moment să nu treacă nefolosit de noi întru înaintarea și cultivarea poporului, — carele este stălpul națiunii — singurul mijloc acesta prin care vom pute zădărnici încercările celor ce voiesc prin „forță și viclene uneltiri“ a ne răpi limba pe carea noi „morți numai o dăm.“

Trăim în timpul reuniunilor, când vedem că toate popoarele culte se asociază și întrunesc în reuniuni spre a se cultiva amăsurat recerintelor timpului de față; cu bucurie am vădūt că această instituțiune culturală a început a se familiarisa și la poporul nostru în mai multe părți, și care promit un progres îmbucurător. Am vădūt cum inteligența și poporul se îmbrățișează și cum fiesce-care după „talentul primit dela DumneȚeu“ conlucră mână în mână spre înaintarea și cultivarea sa, punând prin aceasta contra-pond maghiarisării de care visează stăpânii situațiunii de aȚi ai mult cercatei noastre patrii. Dovadă aceasta, d-le redactor, că și poporul nostru a venit la acea conștiință, că numai asociându-se unul cu altul și conlucrând în solidaritate și armonie, poate să ajungă acolo, unde demnitatea ginte sale o pretinde dela el; s'a convins poporul român, că: divisiții totdeauna vor fi domniți de aceia ce totdeauna pândesc astfel de ocașii bine venite în folosul lor.

Vedem, că acolo unde domnesce solidaritatea și buna armonie între inteligență și popor, zadarnice sânt toate încercările dușmanilor nostri spre a-l desbina și folosi lor' și de unealtă — spre marea daună a celor seduși, — ba nici chiar mijloacele fondurilor de dispoziție — ce le folosesc la astfel de ocașii cedispu de ele, — n'au fost în stare — a sparge murul societății, precând din contra, acolo, unde poporul a fost lăsat — din partea inteligenței sale — pre mâna sorții l-au dus chiar și la subscrierea sentenței sale de moarte. — Las că se mai găsesc — deși cu mare durere trebuie să mărturisescă și între inteligența noastră câte unii cari își uită de chemarea și demnitatea lor ca Români și punându-se înșși în frunte nesciind îl conduc la jugul străinului, dar' mulțumită cerului astfel de rătăciți relativ nu avem mulți.

Ce ar fi dar' datorința fiesce-cărui cărturar român spre a preveni ori-cărui pericol de care este amenințat Țilnic poporul nostru? După mine ar fi, ca el să nu peardă din vedere nici pre un moment că vitalitatea noastră ca Români atâră întreagă numai dela luminarea poporului, sădind în inima lui simțul național, convingându-l că numai prin forțele lui spirituale poate impue spre a i se respecta naționalitatea, să convingă inteligența pre popor, că de cultură este strîns legată și câștigarea strării materiale, care ambele acestea la olaltă vor fi un mur atât de tare încât toată încercarea nu va fi în stare a-l sparge.

Nu de mai puțină înșemnată va fi pentru popor, dacă inteligența îl va anima la îmbrățișarea meseriei lor, aducându-i ca exemplu cum aceasta ramură este răspândită între națiunile

conlocuitoare cu noi, și ce avantajos câștig le aduc aceste meserii, și altele mai multe ce ar contribui la înaintarea lui, și toate aceste numai prin înființarea de „Reuniuni populare“ și-ar pute mai sigur ajunge scopul. Acolo s'ar aduna inteligența și poporul și ar consulta și desbate căile pe care s'ar pute ca și poporul românesc să se ridice și să înainteze amăsurat recerintelor timpului prin procurarea cătorva Țiare și înființarea de biblioteci populare cu opuri folositoare și după modul de pricepere a poporului s'ar pute în el excita și gustul de ceteră care cu durere la poporul nostru e tare negles.

Mi se va obiecta poate din partea unora că acestea la poporul nostru nefind până acum în us nu se vor pute practisa și că poporului, fiind copleșit de multe și nenumărate necazuri nu îi vine gust și pentru lucruri de acestea, pre care mintea lui nu le poate cuprinde. Acestora le răspund numai atâta deocamdată, că un popor mai ascultător de inteligența sa, ca poporul român nu-i, numai dacă aceasta, — vorînd să-și facă datorința față de el — îl va convinge prin fapte despre aceea, că întru adevăr se interesează de bunăstarea și fericirea lui, îi va deschide teren, ca cât de des să fie în atingere cu inteligența în Țile de recreare, unde se va convinge că aceia nu sânt pentru exploatarea sudorii lor crunte, ci lucrează și sânt pentru fericirea lor și atunci l'am câștigat și nu va mai fi expus exploatărilor străine.

Buciumul carele numără o poporațiune de preste 4 mii suflete, curat Români, și unde se află 6 preoți și tot atâți învățători, mai are și un număr considerabil de alți inteligenți precum medic, directori de băi și alții, nu ar fi oare timpul ca să nu rămână înderētul tuturor și să înființeze o „reuniune de cultură“ unde inteligența și poporul să se adune și consfătuiescă pentru lucruri de mare interes? Buciumul cel atât vestit cu atâta inteligență și trimbițat prin Țiare că își are încă și conducători cari au dat poporului Buciuman mai mult decât pânea de toate Țilele să nu-și aibă nici o reuniune baremi unde și sub firma căreia să se adune cei înșetați de a se cultiva. Au nu vede inteligența și conducătorul Buciumului cum din lipsă de astfel de reuniune, astăzi o înșemnată parte a locuitorilor este scoasă afară prin societăți străine, când dacă interesul inteligenței buciumane nu se mărginea numai la a fi aplaudată prin Țiare de unii oameni poate vênători de ceva interese particulare, se asocia mai nainte cu vre-o câțiva ani și consulta asupra lucrului, astăzi poate stam cu totul altfel și față cu Vulcoiul? Întreb pe domniii inteligenți și conducători ai Buciumului să-mi spună ce închipuire își vor fi făcând aceia despre inteligența buciumană cari de prin Francia au venit să ne iee pânea din mâni? Dar' cu aceasta încă nu s'a gătat, vedem că sântem mereu cercetați când de una de altă societate de prin Francia și Londra cu îmbiecuni de a ne cumpăra minele. Oare aici nu ar fi bine ca să sfătuim pe popor să fie cu mare precauțiune și să aibă în vedere viitorul copiilor sei?

DumneȚeu a dat talentul ca să lucre omul cu el și să sporească, și nici decât să-l bage în pământ, de aceea nu mă pot împăca nici cu exclamarea unora dintre inteligenții nostri, că eu nu mă amestec facă cinecum voiesce. Dacă astfel vom ajuta pre bietul popor nesciutor cu „nu mă mestec“, atunci Țic și eu, că nici când nu-l vom pute apropia ca să se încreadă în inteligența sa.

Ce încă ar înfrumșea pre această comnă mai mult? O scoală centrală elemntară, de carea poate că nici în una alta comună n'ar fi mai de dorit ca în Bucium; și aici s'ar pute foarte mult ajuta dacă proiectata reuniune să va pune în lucrare. Deci la lucru amicilor și fraților, căroră v'z zace în interes înaintarea și bunăstarea poporului; nu v' dați înapoi nici dinaintea celei mai mici osteneți și haidăți mână în mână cu un trup și un suflet să înaintăm poporul și să-i dăm indemn a prețui ce e bun și salutar pentru fericirea și prosperarea lui. —u—

Cronică.

Un cercular al ministrului de interne ungar adresat comitatelor, provoacă autoritățile să compună listele acelor oficiali comitatensi, centrali, cercuali și de orașe, cari sânt în serviciul armatei comune și al honveșimii. Scopul acestei ordinațiuni e ca să se poată hotărî acei

funcționari cari în cas de mobilizare, conform art. de lege XL din 1868 § 26 ar trebui să fie, — la propunerea ministrului de interne și cu aprobarea Maiestății Sale, — lăsați în oficiu.

Camera advocațială din Sibiu anunțiază susceperă în lista advocaților a dlui Dr. Pompiliu Isac, avocat în Sebeșul-săsesc.

Comitetul balului român din Viena s'a constituit alegându-se președinte dl Dr. med. St. Ciurcu, vice-președini d-nii stud. med. M. Vișneoschi și stud. med. D. Goilav; cassar dl stud. med. Gr. Teranu; secretari d-nii stud. med. I. Papanicolu, stud. jur. I. Călinescu și stud. med. Ch. Teohari; controlor dl stud. jur. I. Mavrocordatu.

Protectoratul balului a binevoit a-l accepta, ca și în trecut A. S. C. R. Arhiducele Rainer. Balul va avè loc în luna lui Fevruarie; ear' venitul seu este, ca de obicei, destinat spriginului studenților români de aici lipsiți de mijloace.

Foc în Arad. Teatrul nou maghiar din Arad ce se zidesce acum era să ardă. Lucrătorii erau cuprinși cu lucrul în interiorul teatrului; o lampă a cădūt aproape de nisce ascii, care au și luat foc. Pompierilor le-a succedat însă a localisa focul înainte de a fi luat dimensiuni mari.

Defraudățiunile din Viena. Casierul societății de scont, Amschler, a fost arestat ieri, după ce i s'a făcut un interogator în cursul căruia s'a dovedit, că a luat parte la relele operațiuni ale lui Jauner și Kuffler.

Din Camera României. Proiectul de lege despre cumul nu va ajunge înaintea Camerii deputaților, decât după vacanțele Crăciunului.

„Ovid“ de Alexandri. S'a făcut prima ceteră a noiei piese, prezentate de bardul român direcțiunii teatrului național din București. Poetul însuși a cetit-o înaintea unui public foarte restrîns la directorul general al teatrelor, domnul Gr. Cantacuzinu.

Se poate preȚice lui „Ovid“, după „Indépendance Roumaine“, un succes egal celui al „Fântânei Blanduziei.“

Varietăți.

(Arderea cadavrelor în Statele-Unite.) În Statele-Unite, arderea cadavrelor a intrat deja în obicei. Pretutindenea se instalează aparate crematorii, și Țiarele americane ne spun, că în câteva localități un mare număr de cadavre așteaptă... cu nerăbdare... ca să le vină rîndul.

Arderea cadavrelor a devenit un lucru comun pentru toate clasele societății. Astfel, acum câteva Țile, s'a ars cadavrul unei actrițe de renume — miss Laura Clancy — după cererea expresă a moartei. Miss Laura Clancy era una din stelele trupei d-lui Frank Mayo, și principala tovarășă a d-nei Maria Anderson, comediană americană care face acum furoare la Londra. Ea a murit de fuisie și a exprimat murind dorința de a fi arsă, pentru-ca astfel cenușa ei să fie pusă în două urne, destinate a împodobi momentul surorii sale dela Baltimore și al mamei sale dela Burlington (Statul Vermont).

O mare mulțime se adunase la Lancaster (statul Pensilvaniei) pentru a vedè cum se consumă remășițele frumoasei actrițe. Cadavrul a fost învîlțit într'un cearșaf muiat în apă cu peatră acră. În două oare operațiunea a fost terminată. Biata actriță, și la această din urmă reprezentățiune, avusese foarte multă lume!

(Arderea cadavrelor în Italia.) Idea arderii cadavrelor se întinde atât de mult în Italia, încât a început să aibă adepți chiar în cler. Acum câteva Țile, s'a procedat la Roma, în templul cremator dela Campo-Verano, la arderea corpului unui preot, Gaetano Savi Scarpon, care, într'un testament olograf, își exprimasă voința sa nestrămutată în această privință.

Posta ultimă.

Laibach, 26 Decemvrie n. La scottrarea societății de excopt de aci s'a constat o defraudare de 70.000 fl. Directorul Zenari s'a împușcat înainte de a fi fost arestat.

Paris, 26 Decemvrie n. Pertractarea în contra doamnei Hugues-Clovis înaintea asiselor Seinei s'a hotărît pentru Țiua de 8 Ianuarie 1885.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extras din foaia oficială.

Publicări.

Din partea comisariatului de băi din Abrud se cheamă interesată la baia „Băișoara Rothschild” în Bucium la o adunare generală în 18 Ianuarie 1885 în locuința directorului Ioan David din Roșia.

Edicte.

Din partea tribunalului din Dej se provoacă interesată din comuna Magyar-Borzás și Kéthely a se înfișa în 26 și 27 Ianuarie 1885 la pertractarea pentru porționare.

Posturi.

La judecătoria cercuală din Chișineu postul de sub-jude. Cereri în 4 săptămâni la presidentul tribunalului din Arad.

La judecătoria cercuală din Bogșa un post de vice-notar. Cereri în 4 săptămâni la presidentul tribunalului din Lugoj.

Amortisări.

Din partea tribunalului din Arad se provoacă aceia, cari au de a face vre-o pretensiune asupra unui libel de depunere în casa de păstrare a com. Arad a lui Ioan Momac, perdat, a le insinua într'un an.

Bibliografie.

Revista societății „Tinerimea română.” Apare odată pe lună. Bucuresci, Octomvrie - Noemvrie 1884. Anul III. Nr 9—10. Sumar: Noemvrie 1884. — Investigațiunea științifică experimentală în raport cu investigațiunea imaginativă de I. Nanu. — Generațiunile viitoare și educațiunea de N. S. Dimitrescu. — Ipotesa în științele naturii de Navas. — Despre determinanți minori de M. I. — Visătorul, novelă de N. G. Radulescu. — Mea vox, de D. Clain. — Meseriașii noștri de St. Remi. — Cugetări, de Ioan St. Radianu. — Mângăiere, unde sînteți, versuri de Violet. — ! versuri de Stemi. — Răvaș unui prieten, Eternul adio, Aer, Focul, Măța Gospodină, versuri de N. G. Radulescu. — De ce te încerci, versuri de Al. I. Sontu. — Teatru Național, Copila din Flori de Stemi. — Inteligența Maimuțelor, de N.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 24 Decemvrie st. n. 1884.

Table with columns: Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. Bucuresci, Credit mob. rom., Act. de asig. Naționala, Scrișuri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Apoteca I. PSEPHOFER

Viena Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge mai înainte numite Pilule universale, merită numirea din urmă, fiindcă au adevărat efectul lor fără nice un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate casuri și în timp scurt, însănătoșare deplină, 1 scutulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 scatulă 1 fl. 5 cr., comande cu postcepere nefrancată 1 fl. 10 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fie-care după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Waidhofen lângă Ybbs, 24 Noemvrie 1880.

Mulțumită publică.

Stimate d-le! Încă din anul 1862 am suferit de hemorhoide și greutate la urinare; am întrebunțat și ajutorul medical, dar fără de folos; boala s'a îngreunat astfel, încât după un timp am simțit dureri mari de foale (în urma unei constrîngerii a tubului); a urmat o lipsă de poftă de mîncare și îndată ce mîncam ceva sau beam vreo picătură de apă, abia mai puteam umbra de amețală de tîsă și greutatea de rîsuflare, pînă când în sfîrșit am făcut întrebunțare de pilulele d-tale purgative pot țice făcătoare de minuni, cari au și avut efect și m'au scăpat de suferințele despartate.

S-te domnule! Abia pot să vă mulțumesc și să-mi exprim recunoștința în deajuns pentru pilulele depurative ale d-voastre precum și pentru celelalte medicamente întăritoare.

Cu deosebită stimă Ioan Oellinger.

Stimate d-le! Am avut norocirea de a da de pilulele depurative ale d-voastre, cari au avut pentru mine un efect admirabil. Am suferit mulți ani de durere de cap și amețeli; o pricină mi-a dat 10 bucăți din

excelețele pilule ale d-tale și aceste 10 bucăți m'au restaurat așa deplin, încât e o minune. Cu mulțumită vă rog a-mi mai trimite 1 pachet.

Piszka, 13 Martie 1881.

Andrei Parr.

Stimate d-le Pserhofer! Eu și mulți alții, cărora pilulele depurative ale d-tale le-au redat sănătatea trebuie să vă mulțumim în scris. În foarte multe morburile pilulele d-tale au dovedit cea mai miraculoasă putere de vindecare, chiar în casuri unde toate celelalte mijloace au fost zadarnice. La scurgerea de sânge a femeilor, la menstruațiune neregulată, la urinare grea, la limbrici, la slăbiciune de stomac, la amețeli și la multe alte rele au ajutat radical. Cu deplină încredere te rog acum a-mi mai trimite 12 pachete.

Cu deosebită stimă Carol Kauder.

Stimate d-le! Presupunînd că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfîrșit repede mai multor casuri de umflă-

turi de degerare, pre lungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărît totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorhoide. Fără întîrziere trebuie să-mi mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebunțare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contra și dacă vei face întrebunțare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881.

Cu toată stima C. v. T.

Cseney, 17 Main 1874.

Stimate d-le! După-ce pilulele d-tale depurative au redat viața soției mele, care a suferit mulți ani de o durere de stomac cronică, dar nu numai că au redat-o vieții, dar i-au dat și puteri proaspete tineresci, nu pot rezista rugărilor altora, care sufer de aceeași boală și te rog a-mi mai trimite cu rambursa din nou două pachete din aceste pilule miraculoase.

Cu deosebită stimă Blasiu Spisstek.

Alife americană de reumatism, remediul cu efect grabnic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghiuri, ischiaș, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechi etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Săpun chinez de toaletă, cel mai perfect produs ce se poate oferi în săpunării, după a carui folosință pelița este ca și catifeaua de moale, păstrînd un miros foarte plăcut. Este foarte spornic și nu se usucă. Bucata 70 cr.

Esența de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Balsam de înghețătură de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediul în contra cuculelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcănel 40 cr.

Pulbere în contra sudoarei picioarelor. Această pulbere are a piciorilor și mirosul cel greu provenind din acea sudoare, conservează încălțămîntele și s'a încercat de nevătmător. Prețul unei cutii 50 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului un burcan mare elegant 2 fl.

Pastă de pept de Georgé de mulți ani recunoscută în general ca cel mai excelent și mai plăcut mijloc în contra flegmei, tusei, răgușelei, cataractului, a durerilor de pept și plămîni și contra boalelor de gît. 1 scutulă 5 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un remediul excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii: ca durere de cap, amețală, cărcei la stomac, acreeală în gît, suferințe haemoroidale, ineuire etc. 1 pachet 1 fl.

Toate specialitățile franceze se află în deposit și la dorință se vor expeda prompt și ieftin.

Comande rin postă în preț de sub 5 fl. se efectuează numai după trimiterea prețului prin asignațiune postală, comande mai mari se trimit și cu rambursă postală.

[99] 10—12

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, and other stations. Includes columns for train type (Tren de persoane, Tren omnibus, Tren de accelerat) and departure times.

Nota: Numerii încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.